

PRZYJACIELNY (1) *ai*

a pochylone; e prawdopodobnie jasne (tak w przyjacielski).

[*sg m N przyjacielni.*] ◊ *pl A m pers przyjacieln(e).*

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mający dużo krewnych, powinowatych, może też sprzymierzeńców:

[*przyjacielnny gdzie: czego im niedostaje, tak braci, jako synom cesarskiem? Rodzaj zacny, cesarski, starożytny [...] – dom przyjacielnny mało nie po wszystkim chrześcijaństwie PismaPolit 650.*]

W połączeniach szeregowych: Pan Kryftus vbogie Apołtoły do kościoła śwego obierał/ á Wikárij iego/ możne/ bogáthe/ y przijaćielne obiera? KrowObr 11v; [ten zálíe co obiera do kościoła ludzi bogate/ możne przijaćielne w mądrości fwiátá tego czwiczóne tákowyć íeft Antykryft. KrowObraz Dv].

Synonimy: sprzymierzony, towarzyski.

Cf NIEPRZYJACIELNY, 1. PRZYJACIELSKI